

Notes breus

ABUSOS

Els diaris de Barcelona cada dia donen compte de les manifestacions dardaires dels anomenats sense feina. Els comentaris que s'hi fan i els detalls que, dels components dels grups, dona la premsa, denoten el to grotesc que tenen aquestes exterioritats. Tothom està d'acord en què són d'un palmari exotisme. Tothom convé en què l'ànima catalana hi és absent. És un espectacle pintoresc que no té res a veure amb les nostres coses. És una comèdia que hauria d'haver cessat i no obstant fa dies que dura i no s'hi veu l'aturador.

Fóra una niciesa negar l'existència del problema de l'atur forçós. En tot el món hom sent la crisi del treball. La nostra terra no havia d'ésser aliena a les conseqüències de la desproporció entre el consum i la producció mundials. Tard o d'hora les repercussions dels grans problemes econòmics que interessin els principals Estats, havien d'arribar a casa nostra. Però no és el mateix l'atur forçós i circumstancial de l'home treballador, que d'acord amb l'actual organització social ha produït riquesa a la terra on ha viscut amb els seus, i la cridòria espectacular de l'individu que no havent col·laborat amb el capital d'una ciutat, exigeix que la ciutat li dongui el subsidi en substitució del jornal que el capital no li pot proporcionar.

L'atur forçós arreu on s'ha presentat ha estat reglamentat. A Catalunya també fatalment s'haurà de reglamentar per tal que els llegítims obrers, les veritables víctimes del moment, puguin gaudir dels beneficis que un règim equitatiu ha de proporcionar-los.

En tant no vingui la reglamentació però, cal evitar per tots els mitjans que a l'escalf de la justa atorgació que es deu als obrers parats es cometin els pintorescos abusos que es repeteixen a Barcelona i que hom no sap que es produeixen a Madrid on el cens obrer, cal creure que deu sentir els mateixos o semblants efectes que el cens obrer de Catalunya.

XEIX

EL PRIMER DIARI SOSPES
PER LA DICTADURA FOU
FOMENT

El pla quinquenal dels soviets

Es difícil saber d'una manera certa el que passa a Rússia, degut a què les notícies que ens donen són sempre tendencioses en un sentit o altre. Nosaltres, però, no anem ara a explicar la situació política o econòmica d'aquell país; el nostre propòsit és explicar què és i què es proposen amb el famós pla quinquenal.

Tots sabem que el pla soviètic és bastir un estat per complet antitètic a l'estat capitalista, i per això des de l'adveniment dels soviets al poder que treballen per la nacionalització del sòl i de totes les fons de producció.

La destrucció de l'estat capitalista i l'establiment del socialista ha topat amb serioses dificultats: psicologia dels ciutadans, interessos creats, manca d'iniciativa privada, i, principalment, les explotacions agrícoles.

Totes aquestes dificultats, però, els soviets han tractat de vencer-les amb energia, per bé que moltes d'elles avui encara resten en peu.

Passats els temps que se'n diuen de comunisme de guerra, Lenin ja va concebre el pla dezenal d'electrificació, del qual tant se n'ha parlat en pro i en contra.

A l'any 25 es nomenà una comissió de setze individus a la qual se la coneix amb el nom de *Glosplan*, per tal que cada any, per l'octubre establís les *xifres de control*.

Les xifres de control defineixen amb un any d'anticipació els objectius precisos de la producció en la indústria i en la agricultura; les matèries primes que han d'emmagatzemar l'estat i les cooperatives; l'extensió que han de tenir els cultius, distribució de màquines, adobs, etcètera; preus que deuen abonar l'estat i les cooperatives pels productes agrícoles i els preus de venda dels productes industrials; fixen el volum de l'exportació i de la importació, salaris dels obrers, etcètera. Són, en una paraula, el pla general d'economia confeccionat amb un any d'anticipació.

Els que han oposat més resistència han estat els kulats o capitalistes agraris, contra els quals tant va batallar Trotzki i als quals deu el seu ensorrament.

Amb el "Glosplan" hi col·labora un Consell i un Institut anàleg a la Direcció Central d'estadística, els quals publiquen cada mes els resultats obtinguts.

A l'any 1928 varen donar-se compte que moltes grans empreses no podien emmarcar-se en el curt plaç d'un any, i va ésser aleshores quan van tractar d'establir-ne un de més llarg.

Després de diverses discussions obtaren pel de cinc anys.

Aquest famós quinquenal no és, doncs, altra cosa que un pla general econòmic, o bé un pressupost anticipat.

La seva importància, però, està en saber fins on és factible la socialització de la producció i del consum, i no hi ha cap dubte que els seus resultats hauran d'influir arreu del món d'una manera definitiva en les relacions entre el capital i el treball.

Es per això, que tots els grans financers tenen la mirada fita en aquest pla, i n'estudien atentament els seus resultats.

Per acabar donarem un índex de la producció industrial i agrícola de Rússia.

Producció en brut de l'economia nacional soviètica:

En milers de rubles:

	Indústria	Agricultura
Any 1913	8,43	11,61
" 1920	1,72	8,—
" 1927	10,68	12,26

Posem la de l'any 1913, anterior a la guerra, el qual ens mostra la producció normal, el de l'any 1920 perquè fins aquest any la producció segueix una davallada, excepte l'agricultura que a l'any 1921 és de 7,42. Des d'aquest any torna a pujar la curva fins a l'any 1927-28, anterior a la implantació del pla quinquenal i al qual ens haurem de referir per saber els resultats de l'esmentat pla.

Federació contra unitarisme

Hem afirmat sempre d'una manera inequívoca que som contraris d'una República unitària. En canvi, defensem amb totes les forces una República la Constitució de la qual permeti de federar Catalunya de moment, i els altres pobles hispànics, també de bon començ o a mesura que vagin reclamant-ho.

Les bases d'aquest sistema podrien ésser les següents, o unes de molt semblants:

a) Quan un nombre determinat de Regidors d'una *Regió* ho acordi, en Assemblea convocada a l'efecte, i ho aprovi democràticament el seu poble, aquesta Regió passarà a tenir categoria d'Estat federal.

b) En el moment de constituir-se el nou Estat podrà recaptar totes o solament una part de les atribucions fixades en la Constitució federal. Sense perjudici, en el segon cas, que pugui anar recaptant-les totes, quan li convingui d'una manera total o progressiva.

Per tal d'evitar els perills del centralisme caldria enumerar, en la Constitució, quines són les Regions històriques que poden aspirar a federar-se.

Amb el sistema proposat s'evitarien els inconvenients d'una federació fictícia i els perills d'un fraccionament polític excessiu del territori.

Persones estranyes al nostre Partit però que es diuen ben informades, després d'oposar-se, potser impremeditadament, a les fórmules proposades, afirmaren fa molt temps que el Sr. Ossorio i Gallardo ja ho tenia previst, tot això, en el projecte de Constitució que aleshores s'estava elaborant sota la seva direcció.

Ara ens fem càrrec de com n'estaven, d'equivocats, aquells que feien semblants suposicions.

Avui ens trobem que gairebé no es parla de federalisme fora de Catalunya, i per això ens toca a nosaltres de dur la iniciativa a favor d'una Federació racional i justa.

Insistim que no ens és indiferent la sort política dels altres pobles germans, i per això volem que puguin estructurar-se, si els sembla convenient, d'una manera plenament autònoma i democràtica.

(De "L'Opinió").